

EURÓPAI BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2011.8.30.
COM(2011) 525 végleges

2011/0229 (COD)

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE

**az 1760/2000/EK rendeletnek a szarvasmarhafélék elektronikus azonosítása és az
önkéntes marhahús-címkézésre vonatkozó rendelkezések törlése tekintetében történő
módosításáról**

{SEC(2011) 1008 végleges}

{SEC(2011) 1009 végleges}

INDOKOLÁS

A szarvasmarhák azonosítási és nyilvántartási rendszerének létrehozásáról, továbbá a marhahús és marhahústermékek címkézéséről szóló, 2000. július 17-i 1760/2000/EK rendelet¹ minden tagállam számára előírja a szarvasmarhafélék azonosítási és nyilvántartási rendszerének az említett rendelet rendelkezéseivel összhangban történő létrehozását. Mindezt megelőzően a szarvasmarhák szivacsos agyvelőbetegsége (BSE) által okozott válság miatt már 1997-ben uniós szabályozást vezettek be a szarvasmarhafélék azonosítására és nyomonkövethetőségére vonatkozóan. A 820/97/EK tanácsi rendelet hozta létre a szarvasmarhák egyedi nyomonkövethetőségének rendszerét a következők bevezetésével: az állatok két füljelzővel történő ellátása, a gazdaságok (pl. gazdaság, piac, vágóhíd) állomány-nyilvántartásának bevezetése, az állatok szállításával kapcsolatos információkat tartalmazó egyedi marhalevél kiállítása minden állat számára, valamint az állatok mozgásának jelentése egy számítógépes adatbázisba, amely betegség kitörése esetén gyorsan képes nyomon követni az állatokat és azonosítani a fertőzött kohorszokat. Ezeket az alapelveket később az 1760/2000/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet is átvette. A végső cél a marhahús és a marhahústermékek fogyasztói bizalmának visszaszerzése volt az átláthatóság, valamint a szarvasmarhafélék és marhahústermékek teljes nyomonkövethetőségének biztosításával, továbbá az egyes állatok helyének állat-egészségügyi célú meghatározásával és nyomon követésével, ami alapvető fontosságú a fertőző betegségek elleni védekezés szempontjából. E célkitűzések megvalósítását tekintve a rendszer ma már sikeresnek mondható (a BSE-t sikerült ellenőrzés alá vonni az EU-ban és a fogyasztói bizalom is helyreállt²), ami bizonyítja, hogy eredményesen és hatékonyan biztosítja a fertőző betegségek (pl. száj- és körömfájás, kényelv-betegség) elleni védekezéshez és a marhahús eredetének nyomon követéséhez szükséges fontos információkat.

Az adminisztratív terhek Európai Unió belüli csökkentésére irányuló cselekvési programról szóló, a Tanácsnak és az Európai Parlamentnek címzett bizottsági közlemény (COM (2009)544)³ az 1760/2000/EK rendeletet (amely rendelkezik a szarvasmarhák azonosítására és nyilvántartására, továbbá a marhahús és marhahústermékek címkézésére – ezen belül az önkéntes címkézésre – szolgáló rendszer létrehozásáról, és kitér az állatok két füljelzővel történő ellátására, a gazdaságok állomány-nyilvántartásának bevezetésére, a marhalevélre és a számítógépes adatbázisra) a *vállalkozásokra terheket rová, különösen fontos tájékoztatási kötelezettségek* között sorolta fel.

Az új uniós állat-egészségügyi stratégiára vonatkozó cselekvési terv⁴ a Bizottság részéről a tájékoztatási kötelezettségek (pl. állomány-nyilvántartások, marhalevelek) egyszerűsítését várja a szarvasmarhafélék elektronikus azonosítási rendszerének (EID) bevezetése által. Erre vonatkozóan a Bizottság rendes jogalkotási eljárás keretében 2011 első félévében szabályozási javaslat benyújtását tervezi.

Amikor a szarvasmarhafélék azonosítására vonatkozó jelenlegi szabályokat 1997-ben elfogadták, az EID-technológia műszaki szempontból még nem volt megfelelően fejlett a

¹ HL L 204., 2000.8.11., 1. o.

² COM (2005) 322 végleges - TSE-ütemterv:
http://ec.europa.eu/food/food/biosafety/tse_bse/docs/roadmap_hu.pdf

³ http://www.cc.cec/sg_vista/cgi-bin/repository/getdoc/COMM_PDF_COM_2009_0544_F_EN_ANNEXE.pdf

⁴ Hivatkozás: COM(2007) 539 végleges.

szarvasmarhák azonosítására való alkalmazásra. A rádiófrekvenciás azonosításon alapuló EID (RFID) az elmúlt évtizedben jelentős fejlődésen ment keresztül, ami lehetővé teszi az egyes állatok kódjának gyorsabb és pontosabb beolvasását közvetlenül az adatfeldolgozási rendszerekbe, megtakarítva ezzel a kézi leolvasás munkaerőköltségét, ugyanakkor növelve a berendezések költségét. A szarvasmarhafélék azonosítására vonatkozó meglévő szabályozás ezért nem tükrözi a legfrissebb technológiai fejlődést. Az elektronikus azonosítók használata hozzájárulhat az igazgatási terhek és a papírmunka csökkentéséhez, például ha a gazdaság állomány-nyilvántartását számítógépen vezetik (ami egyre több gazdaságra igaz), lehetővé teszi az automatikus leolvasást és automatikus nyilvántartásba vételt. Ezen túlmenően a gyorsabb és megbízhatóbb rendszerek többek között gyorsabb és pontosabb leolvasást tesznek lehetővé, mint a hagyományos füljelzők, megkönnyítve az állatok szállításának jelentését a központi adatbázisba, ezáltal is biztosítva a fertőzött állatok, illetve fertőzött élelmiszer jobb és gyorsabb nyomonkövethetőségét.

Az EID terén bekövetkezett műszaki fejlődés alapján számos EU tagállam önként a szarvasmarhák elektronikus azonosításának bevezetése mellett döntött. Az Unión kívüli tapasztalatok is a szarvasmarhafélék elektronikus azonosításának egyre elterjedtebb használatát mutatják. Ezenkívül az EID-t már számos állatfaj tekintetében bevezették az EU-ban (a legtöbb esetben kötelező jelleggel).

A jelenlegi jogi keretek nem tiltják a tagállamok számára az elektronikus azonosítók önkéntes használatát, de ezeket a hivatalos azonosítóként szolgáló hagyományos füljelzők mellett kell alkalmazni. Mivel nem áll rendelkezésre uniós harmonizált műszaki szabvány, fennáll a veszély, hogy különböző helyeken eltérő RFID-frekvenciákon működő, különböző típusú elektronikus azonosítókat és leolvasókat alkalmaznak. Következésképpen előfordulhat, hogy az egyes tagállamok eltérő szabványt választanak, ez a megközelítés pedig valószínűleg a harmonizáció hiányához vezet, ami akadályozza az adatok elektronikus cseréjét és ezáltal az EID rendszerek előnyei is elvesznek.

A marhahús önkéntes címkézésével kapcsolatban csökkenteni kell a jelenleg hatályban levő önkéntes rendszer túlzó igazgatási terheit. A 820/97/EK rendelet határozta meg a szarvasmarhák azonosítási és nyilvántartási rendszerét, továbbá a marhahús és marhahústermékek címkézését, amelyeket később az 1760/2000/EK rendelet is megerősített. Az előírások a szarvasmarhák eredetének (születési, hizlalási és levágási hely) kötelező feltüntetésére (e javaslat nem tartalmaz a marhahús címkézésére vonatkozó kötelező előírásokkal kapcsolatos új rendelkezéseket), a levágott állategyed azonosítószámára és a húsfeldolgozó létesítményre (vágóhid és húsvágó üzem) való kötelező hivatkozásra tér ki, valamint egy *hivatalos bizottsági jóváhagyási eljárásra, ami magában foglalja a kötelező elemeken kívüli további címkézési információkra vonatkozó értesítési követelményt*. A Bizottság már 2004-ben jelentést nyújtott be a Tanácsnak és az Európai Parlamentnek az 1760/2000/EK rendelet marhahús címkézésére vonatkozó részével kapcsolatban⁵, amelyben rámutatott a marhahúsra vonatkozó önkéntes címkézési rendszer hiányosságaira. A rendszert nem egységesen alkalmazzák minden tagállamban (*pl. az igazgatási gyakorlat lényeges eltéréseket mutat a tagállamok között*), és a címkén feltüntetett információkat (beleértve azokat is, amelyek a hús eredetére, nyomonkövethetőségére vagy minőségi jellemzőire vonatkoznak) az illetékes hatóságok hivatalos jóváhagyási eljárás során ellenőrzik. A KAP egyszerűsítéséről szóló bizottsági szolgálati munkadokumentum⁶ kiemeli a független

⁵ COM (2004) 316 végleges.

⁶ SEC(2009)1601, 2009.11.16., http://ec.europa.eu/agriculture/simplification/sec2009_1601_en.pdf

érdekképviselőkből álló, adminisztratív terhekkel foglalkozó magas szintű munkacsoport („Stoiber-csoport”) által tett javaslatokat. A Stoiber-csoport a marhahúsról vonatkozóan kötelezően előírt címkézési jelöléseken túli önkéntes jelölések tekintetében az értesítési követelmény visszavonását javasolta⁷.

A javaslat figyelembe veszi az érdekelt felekkel folytatott konzultációkat és a hatásvizsgálat eredményeit. A hatásvizsgálat arra a következtetésre jutott, hogy a szarvasmarhafélék elektronikus azonosításának *önkéntes alapon* történő bevezetése hivatalos azonosítás céljára elegendő időt biztosítana a gazdasági szereplők számára az EID rendszer megismerésére és a bizonyos feltételek mellett képződő hozzáadott érték meghatározására. Ez az előnyben részesített lehetőség, mivel lehetővé teszi az uniós tagállamok és a magánszféra összes érintett gazdasági szereplője számára az önszerveződést, hogy a regionális különbségek és különböző termelési módok figyelembe vételével értékelhessék az előnyöket, és elég rugalmas ahhoz, hogy a szabályok végrehajtása érdekében támogatást kaphassanak a hatóságoktól és érdekeltektől. Az EID önkéntes bevezetése azt jelenti, hogy az EID-t valószínűleg olyan állattartók fogják választani, amelyeknek ebből közvetlen előnyük származik a gazdálkodás során. *Ez az egyes gazdasági szereplők önálló, piacvezérelt feltételek alapján hozott gazdasági döntése.* Az önkéntes rendszerben a szarvasmarhafélék azonosítása két hagyományos füljelzővel (jelenlegi rendszer) vagy egy hagyományos, látható füljelzővel és egy hivatalosan jóváhagyott, a harmonizált EU-szabványoknak megfelelő elektronikus azonosítóval (azaz elektronikus füljelzővel vagy lenyelhető jeladóval) történik. Az önkéntes alapú elektronikus azonosítás javasolt bevezetése lehetőséget ad a tagállamoknak arra, hogy országuk területén kötelezővé tegyék a rendszert. Amennyiben a tagállam a kötelező rendszer bevezetését választja, minden szarvasmarhafélét egy darab hagyományos, látható füljelzővel és egy elektronikus azonosítóval kell azonosítani. Az uniós szintű kötelező rendszer bevezetése jelenleg nem lenne a legjobb megközelítés, mert egyes érintettek (pl. kistermelők) számára gazdasági hátrányt okozna. A költségmegtérüléson túl azonban a fogyasztóvédelem (nyomonkövethetőség), az igazgatási terhek csökkentése és a két azonosítási rendszer egyidejű alkalmazásából eredő kockázatok elkerülése szempontjából ez lenne a leghatékonyabb és ideális megoldás. Ez a lehetőség részben a más állatfajtáknál (pl. juhok) már alkalmazott EID-re vonatkozó uniós politikákkal való jobb összhang megteremtésével is indokolható lenne.

Mivel az EID kötelező végrehajtása gazdasági szempontból hátrányosan érintene egyes gazdasági szereplőket, az EID bevezetésére vonatkozó, előnyben részesített lehetőség az önkéntes rendszer, ahol az EID a szarvasmarhafélék azonosításának elfogadható és megfelelő jogi eszköze, fenntartva a lehetőséget a tagállamok számára, hogy nemzeti szinten kötelező rendszert vezessenek be.

Ezen túlmenően az 1760/2000/EK rendeletet az Európai Unió működéséről szóló szerződéshez kell igazítani.

Az Európai Unió működéséről szóló szerződés („EUMSZ”) hatálybalépése jelentős változásokat eredményezett a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok és a végrehajtási aktusok elfogadása terén. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok és a végrehajtási aktusok elfogadását illetően az EUMSZ világosan különbséget tesz közöttük.

⁷

http://ec.europa.eu/enterprise/policies/better-regulation/files/hlg_opinion_agriculture_050309_en.pdf, 7. oldal.

- Az EUMSZ a felhatalmazáson alapuló jogi aktusokra vonatkozó 290. cikkében a visszavonás, illetve a kifogás jogával ellenőrzési jogot biztosít a jogalkotó számára a bizottsági hatáskörök gyakorlása fölött.
- Az EUMSZ a végrehajtási aktusokra vonatkozó 291. cikkében a ellenőrzési jogot biztosít a tagállamoknak a Bizottság végrehajtási hatáskörei fölött. A Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról szóló 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁸ hozza létre az említett ellenőrzési mechanizmusokat biztosító jogi kereteket.

A 182/2011/EU rendelet elfogadásával kapcsolatban a Bizottság a következő nyilatkozatot tette:

„A Bizottság felülvizsgál valamennyi olyan hatályban lévő jogi aktust, amelyet a Lisszaboni Szerződés hatálybalépése előtt nem igazítottak hozzá az ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljáráshoz. E felülvizsgálat célja annak értékelése, hogy szükséges-e az érintett jogi eszközök hozzáigazítása az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikke által bevezetett felhatalmazáson alapuló jogi aktusok rendszeréhez. A Bizottság a lehető legrövidebb időn belül, de legkésőbb az e nyilatkozathoz csatolt indikatív ütemtervben rögzített időpontban megteszi a megfelelő javaslatokat”⁹.

Az 1760/2000 rendelet egyike azoknak a jogszabályoknak, amelyet korábban nem igazítottak az ellenőrzéssel történő szabályozási eljáráshoz, és ezért azt a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok és a végrehajtási aktusok új jogi keretéhez kell igazítani.

Következésképpen az 1760/2000 rendeletet ennek megfelelően felül kell vizsgálni és módosítani kell az egyszerűsítés és az igazgatási terhek csökkentése tekintetében, valamint új rendelkezéseket kell bevezetni a szarvasmarhafélék azonosítására és az önkéntes marhahús-címkézésre vonatkozóan.

Ennek a parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatnak nincsenek az Európai Unió költségvetését érintő pénzügyi vonzatai.

⁸ HL L 55., 2011.2.28., 13. o.

⁹ HL L 55., 2011.2.28., 19. o.

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE

az 1760/2000/EK rendeletnek a szarvasmarhafélék elektronikus azonosítása és az önkéntes marhahús-címkézésre vonatkozó rendelkezések törlése tekintetében történő módosításáról

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 43. cikke (2) bekezdésére, valamint 168. cikke (4) bekezdésének b) pontjára,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára¹⁰,

a jogalkotási aktus tervezetének a nemzeti parlamenteknek való továbbítását követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére¹¹,

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére¹²,

rendes jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

- (1) 1997-ben a szarvasmarhák szivacsos agyvelőbetegség-járványa (BSE) és ennek következtében az állatok szállításának és eredetének a „hagyományos füljelzők” használatával történő nyomon követése iránti igény növekedése miatt megerősítették a szarvasmarhafélék azonosítására és nyomonkövethetőségére vonatkozó uniós szabályokat.
- (2) A szarvasmarhák azonosítási és nyilvántartási rendszerének létrehozásáról, továbbá a marhahús és marhahústermékek címkézéséről szóló, 2000. július 17-i 1760/2000/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet¹³ minden tagállam számára előírja a szarvasmarhafélék azonosítási és nyilvántartási rendszerének az említett rendelet rendelkezéseivel összhangban történő létrehozását.
- (3) Az 1760/2000/EK rendelet létrehozta a szarvasmarhák egyedi azonosításának és nyilvántartásának rendszerét az állatok mindkét fülön füljelzővel történő ellátása,

¹⁰ HL L., xxxx.,xx.,xx. xx. o.

¹¹ HL L., xxxx.,xx.,xx. xx. o.

¹² HL L., xxxx.,xx.,xx. xx. o.

¹³ HL L 204., 2000.8.11., 1. o.

számítógépes adatbázisok, marhalevél és a gazdaságok által vezetett egyedi nyilvántartások alapján.

- (4) A marhahúsnek az azonosítás és nyilvántartás alapján a forrásig való visszakövetése a fogyasztók és a közegészség védelmét szolgáló, a teljes élelmiszerláncra kiterjedő eredetmegjelölés előfeltétele.
- (5) Az adminisztratív terhek Európai Unión belüli csökkentésére irányuló cselekvési programról szóló, a Tanácsnak és az Európai Parlamentnek címzett bizottsági közlemény¹⁴ az 1760/2000/EK rendeletet és különösen a szarvasmarhák azonosítására és az önkéntes marhahús-címkézésre vonatkozó rendelkezéseket a vállalkozásokra terhelő, különösen fontos tájékoztatási kötelezettségek között sorolta fel.
- (6) Az elektronikus azonosítási rendszerek használata az adatok automatikus és pontosabb beolvasásával és a gazdaság állomány-nyilvántartásába való rögzítésével lehetőséget nyújtana a nyomkövetési folyamatok áramvonalasítására. Lehetővé tenné továbbá az állatok szállításának automatikus jelentését a számítógépes adatbázisba, ezáltal javítva a rendszer sebességét, megbízhatóságát és pontosságát.
- (7) Az elmúlt évtizedben a rádiófrekvenciás azonosításon alapuló elektronikus azonosítási rendszerek jelentős fejlődésen mentek keresztül. Ez a technológia lehetővé teszi az egyedi állatazonosító kódok gyorsabb és pontosabb beolvasását közvetlenül az adatfeldolgozási rendszerekbe, ami csökkenti az esetlegesen fertőzött állatok vagy fertőzött élelmiszer nyomon követéséhez szükséges idő- és munkaerőköltségre fordítást, ugyanakkor növeli a berendezések költségét.
- (8) A rendelet összhangban áll azzal, hogy az elektronikus azonosítást (EID) az Unióban már bevezették a szarvasmarhafélék családján kívüli állatokra, például a kiskérődzőkre vonatkozó kötelező rendszer formájában.
- (9) Az EID terén bekövetkezett technikai fejlődés miatt számos tagállam a szarvasmarhákra vonatkozó EID önkéntes bevezetése mellett döntött. Ezek a kezdeményezések valószínűleg oda vezetnek, hogy az egyes tagállamok vagy érdekelt felek eltérő rendszereket fognak kidolgozni. Ez a fejlemény akadályozhatja a műszaki szabványok későbbi harmonizációját az Unióban.
- (10) A szarvasmarhafélék elektronikus azonosítási rendszere bevezetésének lehetőségéről szóló, a Tanácsnak és az Európai Parlamentnek címzett bizottsági jelentés¹⁵ arra a következtetésre jutott, hogy a rádiófrekvenciás azonosítás eljutott a gyakorlati alkalmazást lehetővé tevő fejlettségi szintre. A jelentés megállapítja továbbá, hogy célszerű lenne átállni a szarvasmarhák elektronikus azonosítására az Unióban, mivel ez más előnyök mellett az igazgatási terheket is csökkentené.
- (11) A közösségi állat-egészségügyi stratégia végrehajtására vonatkozó cselekvési tervről szóló, a Tanácsnak, az Európai Parlamentnek, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának címzett bizottsági közlemény¹⁶ szerint a

¹⁴ COM (2009) 544 végleges.

¹⁵ COM (2005) 9 végleges.

¹⁶ COM (2008) 545 végleges.

Bizottság az EID bevezetése során egyszerűsíteni fogja a tájékoztatási kötelezettségeket, mint pl. az állomány-nyilvántartásokat és marhaleveleket.

- (12) A „Jobb megelőzni, mint gyógyítani” című, a Tanácsnak, az Európai Parlamentnek, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának címzett, az Európai Unió új állat-egészségügyi stratégiájáról (2007–2013) szóló bizottsági közlemény¹⁷ javaslatot tartalmaz arra vonatkozóan, hogy vegyék fontolóra az EID bevezetésének szarvasmarhafélékre történő kiterjesztését az azonosításra és nyilvántartásra szolgáló, már meglévő uniós rendszer továbbfejlesztése és a tájékoztatási kötelezettségek (pl. állomány-nyilvántartások, marhalevelek) egyszerűsítése érdekében, valamint a marhalevelek elektronikus adatcseréjének megvalósítását célzó kezdeményezésre is kitér. Ez az adatcsere elektronikus azonosítást vezetne be valós idejű adatbevitellel kombinálva. Az adatcsere jelentős költség- és erőforrás-megtakarítással járna a tagállamok illetékes hatóságai és más érdekelttek számára, valamint csökkentené a marhalevelek számítógépes adatbázisokba történő bevitelével járó munkaterhelést. E rendelet összhangban áll ezzel a kezdeményezéssel.
- (13) A rendelet ezért a gazdasági növekedés, kohézió és versenyképesség javításával várhatóan hozzájárulna a fő uniós stratégiák, köztük az Európa 2020 stratégia kulcsfontosságú célkitűzéseinek megvalósításához.
- (14) Egyes harmadik országok már bevezettek fejlett EID-technológiák alkalmazását lehetővé tevő szabályokat. Az Uniónak is hasonló szabályozást kellene bevezetnie a kereskedelem elősegítése és az ágazat versenyképességének növelése érdekében.
- (15) Az 1760/2000/EK rendeletben meghatározott hagyományos füljelzőkön kívül más típusú elektronikus azonosítók, például lenyelhető jeladók, elektronikus füljelzők és beültethető jeladók is használhatók az állatok egyedi azonosítására. Ezért indokolt a rendeletben szereplő azonosítási módok kiterjesztése az elektronikus azonosítás alkalmazásának lehetővé tétele érdekében.
- (16) Az EID kötelezővé tétele az egész Unióban gazdaságilag hátrányosan érinthetne egyes gazdasági szereplőket. Ezért az EID bevezetését önkéntes rendszerben lenne helyénvaló megoldani. Egy ilyen rendszerben az EID-t azok az állattartók választanák, akiknek annak bevezetése közvetlen gazdasági előnnyel jár.
- (17) A tagállamok nagy mértékben eltérő állattartási rendszerekkel, gazdálkodási gyakorlattal és ágazati szervezetekkel rendelkeznek. A tagállamoknak ezért lehetővé kellene tenni, hogy területükön az EID-t csak akkor vezessék be kötelezően, amikor az említett tényezők fényében azt indokoltnak tartják.
- (18) Az Unióba harmadik országokból belépő állatokra ugyanazok az azonosítási követelmények vonatkoznak, mint az Unióban született állatokra.
- (19) Az 1760/2000/EK rendelet előírja, hogy az illetékes hatóság minden, a rendelet szerint azonosítandó állatnak marhalevelet adjon ki. Ez jelentős igazgatási terhet ró a tagállamokra. A tagállamok által létrehozott számítógépes adatbázisok képesek megfelelően biztosítani a szarvasmarhafélék belföldi szállításának nyomon követését.

¹⁷

COM (2007) 539 végleges.

Marhaleveleket ezért csak az Unión belüli kereskedelem céljára lenne indokolt kibocsátani. Miután a nemzeti számítógépes adatbázisok közötti adatsere megvalósul, a marhalevelek kiadására vonatkozó követelmény az Unión belüli kereskedelemre szánt állatok esetére sem fog vonatkozni.

- (20) Az 1760/2000/EK rendelet II. címének II. szakasza meghatározza az önkéntes marhahús-címkézési rendszer szabályait, amelyek a tagállamok illetékes hatóságainak jóváhagyásáról is rendelkeznek bizonyos címkézési specifikációk tekintetében. A rendszer alkalmazásából adódó, a tagállamok és gazdasági szereplők által viselt igazgatási teher és költségek nem állnak arányban a rendszer előnyeivel. Ezt a szakaszt tehát hatályon kívül kell helyezni.
- (21) A Lisszaboni Szerződés hatálybalépése nyomán a Bizottságnak az 1760/2000/EK rendelet szerinti hatásköreit hozzá kell igazítani az Európai Unió működéséről szóló szerződés (a Szerződés) 290. és 291. cikkéhez.
- (22) A szarvasmarhák és a marhahús azonosítási és nyilvántartási rendszerének megfelelő működéséhez szükséges szabályok alkalmazásának biztosítása érdekében a jogi aktusoknak a Szerződés 290. cikkével összhangban történő elfogadására vonatkozó hatáskört a Bizottságra kell ruházni az alábbiak tekintetében: a szarvasmarhafélék azonosításának alternatív módjaira vonatkozó követelmények; különleges körülmények, amelyek fennállása esetén a tagállamok meghosszabbíthatják az azonosítási mód alkalmazásának maximális időtartamát; a tagállamok számítógépes adatbázisai közötti adatsere körébe tartozó adatok; egyes jelentési kötelezettségek maximális időtartalma; az azonosítási módokra vonatkozó követelmények; a marhalevelekben és egyes gazdaságok által vezetett állomány-nyilvántartásokban található információk; a minimálisan elvégzendő hivatalos ellenőrzési feladatok; a különféle hegyvidéki területeken nyári legeltetésre hajtott szarvasmarhafélék mozgásának azonosítása és nyilvántartása; bizonyos termékek címkézésére vonatkozó – az 1760/2000/EK rendeletben meghatározottakkal egyenértékű – szabályok; a darált marhahús, marhahús-nyesedék és darabolt marhahús meghatározása; a különleges feliratok, amelyek a címkékre kerülhetnek; az eredetmegjelölés egyszerűsítésével kapcsolatos címkézési rendelkezések; bizonyos állatcsoportok maximális mérete és összetétele; a darabolt hús csomagolására vonatkozó címkézési feltételekhez kapcsolódó jóváhagyási eljárások. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munka során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten.

A Bizottságnak a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítése és kidolgozása során biztosítania kell a releváns dokumentumoknak az Európai Parlament és a Tanács részére történő egyidejű, kellő időben történő és megfelelő átadását.

- (23) E rendelet egységes feltételek mellett történő végrehajtásának biztosítása érdekében a Bizottságot végrehajtási hatáskörökkel kell felruházni az alternatív azonosítási módokat alkalmazó gazdaságok nyilvántartása, a tagállamok számítógépes adatbázisai közötti adatsere műszaki jellemzői és módjai, az azonosítási mód formátuma és kialakítása, az EID alkalmazására vonatkozó technikai eljárások és szabványok, a gazdaságok állomány-nyilvántartásának és a marhalevelek formátuma, valamint a tagállamok által az 1760/2000/EK rendelettel összhangban az állattartókra kiszabott szankciók alkalmazása tekintetében. Ezeket a hatásköröket a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok

szabályainak és általános elveinek megállapításáról szóló, 2011. február 16-i 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek¹⁸ megfelelően kell gyakorolni.

(24) Az 1760/2000/EK rendeletet ezért ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTÁK EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az 1760/2000/EK rendelet a következőképpen módosul:

- (1) az 1. cikk (2) bekezdésének második mondatát el kell hagyni.
- (2) a 3. cikk első bekezdés a) pontja helyébe a következő szöveg lép:
„a) az állatok egyedi azonosítására szolgáló azonosító eszköz;”
- (3) A 4. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„4. cikk

Az állatok azonosítási kötelezettsége

1. A gazdaságokban található valamennyi állatot legalább kettő, a 10. és 10a. cikknek megfelelően engedélyezett és az illetékes hatóság által jóváhagyott egyedi azonosító eszközzel látják el.

Az azonosító eszköz gazdaságok közötti elosztása, és az állatok közötti szétosztása és alkalmazása az illetékes hatóságok által meghatározott módon történik.

Egy adott állaton elhelyezett összes azonosító eszközön ugyanaz az egyedi azonosító kód szerepel, lehetővé téve minden egyes állat egyedi azonosítását azzal a gazdasággal együtt, ahol az állat született.

2. A tagállamok nemzeti rendelkezéseket vezethetnek be, hogy az (1) bekezdésben előírt két azonosító eszköz egyikeként kötelezővé tegyék az elektronikus azonosítót.

Az ezzel a lehetőséggel élő tagállamoknak a vonatkozó nemzeti rendelkezések szövegét benyújtják a Bizottságnak.

3. Az (1) bekezdéstől eltérve a kulturális és sporteseményekre szánt szarvasmarhafélék (a vásárokra és kiállításokra szántak kivételével) más, az említett bekezdésben szereplő megoldásokkal azonos szintű azonosítást biztosító azonosító eszközzel is azonosíthatók.
4. Az alternatív azonosító eszközöket használó gazdaságok nyilvántartásba kerülnek egy számítógépes adatbázisban.

¹⁸ HL L 55., 2011.2.28., 13. o.

A Bizottság végrehajtási aktusok révén szabályokat határoz meg ezen nyilvántartásokra vonatkozóan. E végrehajtási aktusok elfogadására a 23. cikk (2) bekezdésében meghatározott vizsgálati eljárásnak megfelelően kerül sor.

5. A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a (3) bekezdésben említett alternatív azonosító eszközökre vonatkozó követelményekkel összefüggésben felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat, ezen belül az eltávolításukra vagy cseréjükre vonatkozó rendelkezéseket fogadjon el a 22b. cikknek megfelelően.

- (4) A szöveg a következő 4a–4d. cikkekkkel egészül ki:

„4a. cikk

Az azonosító eszközök felhelyezésének határideje

1. A 4. cikk (1) bekezdésében meghatározott azonosító eszköz felhelyezésére az állat születése után az állat születése szerinti tagállam által meghatározott időtartamon belül kerül sor. Ez az időtartam nem haladhatja meg:

- a) a 20 napot elsődleges azonosító eszközként történő alkalmazás;
- b) a 60 napot második azonosító eszközként történő alkalmazás esetén.

Az állat nem hagyhatja el a születése szerinti gazdaságot mindkét azonosító eszköz felhelyezése előtt.

2. Különleges körülmények fennállása esetén a tagállam meghosszabbíthatja az azonosító eszköz felhelyezésére vonatkozó, az (1) bekezdés a) és b) pontjában meghatározott maximális időtartamot. A tagállamok ennek a lehetőségnek az igénybevételeéről tájékoztatják a Bizottságot.

A 22b. cikknek megfelelően a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az említett különleges körülmények megállapítására vonatkozó, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el.

4b. cikk

Harmadik országokból származó állatok azonosítása

1. Minden olyan állatot, amelyen a 91/496/EGK irányelv értelmében el kell végezni a harmadik országokból az Unióba behozott állatokon elvégzendő állat-egészségügyi ellenőrzéseket, és amelynek rendeltetési helye egy, az Unió területén található rendeltetési gazdaság, a rendeltetési gazdaságban a 4. cikk (1) bekezdésében meghatározott azonosító eszközzel látnak el.

Az állaton a származási hely szerinti harmadik országban elhelyezett eredeti azonosítót az 5. cikkben említett számítógépes adatbázisban rögzítenek a rendeltetési hely szerinti tagállamban az állat egyedi azonosító eszközének egyedi azonosító kódjával együtt.

Az első albekezdés azonban nem vonatkozik a közvetlenül egy tagállam területén található vágóhídra szánt állatokra, feltéve, hogy az állatokat az

említett állat-egészségügyi vizsgálatok elvégzését követő 20 napon belül levágják.

2. Az (1) bekezdés első albekezdésében említett állatok azonosító eszközeinek felhelyezésére a rendeltetési gazdaság szerinti tagállam által meghatározott időtartamon belül kerül sor.

Ez az időtartam nem haladhatja meg az (1) bekezdésben említett állat-egészségügyi vizsgálatokat követő 20 napot. Az azonosító eszközt minden esetben még az előtt felhelyezik az állatokra, mielőtt elhagynák a rendeltetési gazdaságot.

3. Amennyiben a rendeltetési gazdaság egy olyan tagállamban található, amely nemzeti rendelkezéseket vezetett be a 4. cikk (2) bekezdésében említett elektronikus azonosító kötelező használatára vonatkozóan, az állatokat az Unión belüli rendeltetési gazdaságban a rendeltetési tagállam által meghatározott időtartamon belül elektronikus azonosítóval kell ellátni.

Ez az időtartam nem haladhatja meg az (1) bekezdésben említett állat-egészségügyi vizsgálatokat követő 20 napot. Az elektronikus azonosító eszközt minden esetben még az előtt felhelyezik az állatokra, mielőtt elhagynák a rendeltetési gazdaságot.

4c. cikk

Az egyik tagállamból a másikba szállított állatok azonosítása

1. Az egyik tagállamból a másikba szállított állatok megtartják a 4. cikk szerint felhelyezett azonosító eszközöket.
2. Amennyiben a rendeltetési gazdaság egy olyan tagállamban található, amely nemzeti rendelkezéseket vezetett be az elektronikus azonosító kötelező használatára vonatkozóan, az állatokat elektronikus azonosítóval látják el:
 - a) a rendeltetési tagállamban található gazdaságba történő szállítás előtt; vagy
 - b) a rendeltetési gazdaságban, a rendeltetési gazdaság helye szerinti tagállam által meghatározott időtartamon belül.

A b) pontban meghatározott időtartam nem haladhatja meg az állatok rendeltetési gazdaságba történő megérkezésétől számított 20 napot. Az azonosító eszközt minden esetben még az előtt felhelyezik az állatokra, mielőtt elhagynák a rendeltetési gazdaságot.

Az első albekezdés azonban nem vonatkozik a közvetlenül egy, az elektronikus azonosító kötelező használatára vonatkozó rendelkezéseket bevezető tagállam területén található vágóhidra szánt állatokra, feltéve, hogy az állatokat az említett állat-egészségügyi vizsgálatok elvégzését követő 20 napon belül levágják.

Az azonosító eszköz eltávolítása vagy cseréje

Az azonosító eszköz az illetékes hatóság engedélye és ellenőrzése nélkül nem távolítható el, vagy cserélhető ki. Az engedély csak akkor adható meg, ha az eltávolítás vagy csere nem veszélyezteti az állat nyomkövethetőségét.”

(5) Az 5. cikk a következőképpen módosul:

– a második bekezdést el kell hagyni és helyébe a következő szöveg lép:

„A tagállamok azt követően folytathatnak elektronikus adatcserét számítógépes adatbázisaik között, hogy a Bizottság elismerte az adatcserére szolgáló rendszer teljes működőképességét.

A Bizottság a tagállamok számítógépes adatbázisai közötti adatsere körébe tartozó adatokra vonatkozó szabályokkal összefüggésben felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el a 22b. cikknek megfelelően.

A Bizottság végrehajtási aktusok révén:

- a) meghatározza az adatsere technikai feltételeit és módjait;
- b) elismeri az adatcserére szolgáló rendszer teljes működőképességét.

E végrehajtási aktusok elfogadására a 23. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálati eljárásnak megfelelően kerül sor.”

(6) A 6. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„6. cikk

Amennyiben egy tagállam nem végez elektronikus adatcserét más tagállamokkal az 5. cikkben említett elektronikus adatcsererendszer keretében:

- a) az illetékes hatóság az adott tagállam számítógépes adatbázisában található információk alapján marhalevelet állít ki minden, az Unión belüli kereskedelemre szánt állatra vonatkozóan;
- b) minden olyan állatot, amelynek marhalevelet állítottak ki, a marhalevél kíséri az egyik tagállamból a másikba történő szállítás során;
- c) az állatnak a rendeltetési gazdaságba történő megérkezését követően az állatot kísérő marhalevelet leadják a rendeltetési gazdaság szerinti tagállam illetékes hatóságának.”

(7) A 7. cikk a következőképpen módosul:

- a) az (1) bekezdés a következőképpen módosul:
 - i. a második francia bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„– minden, a gazdaságba, illetve az onnan kifelé irányuló állatmozgást, az állatok gazdaságban történő születését, illetve halálát, továbbá ezen események időpontját a tagállam által meghatározott időtartamon belül az illetékes hatóságnak jelenteni; ez a maximális időtartam az eseménytől számított legalább három, de legfeljebb hét nap; A tagállamok kérhetik a Bizottságtól a maximális hét napos időtartam meghosszabbítását.”

ii. a szöveg a következő második albekezdéssel egészül ki:

„A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 22b. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el azon körülmények meghatározására, melyek fennállása esetén a tagállamok a meghosszabbíthatják az első albekezdés második francia bekezdésében meghatározott hét napos maximális időtartamot, valamint a meghosszabbítás maximális időtartamára vonatkozóan.”

b) a szöveg a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„5. A (4) bekezdéstől eltérve nem kötelező naprakész nyilvántartás vezetni az olyan állattartók számára, akik:

- a) közvetlen hozzáféréssel rendelkeznek ahhoz a számítógépes adatbázishoz, amely tartalmazza a nyilvántartásban rögzítendő információkat; valamint
- b) az esemény időpontját követő huszonnégy órán belül felviszi a naprakész információkat a számítógépes adatbázisba.”

(8) A rendelet a következő 9a. cikkel egészül ki:

„9a. cikk

Képzés

A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az állatok azonosításáért és nyilvántartásáért felelős személyek utasítást és iránymutatást kapjanak e rendelet és a Bizottság által a 10. és a 10a. cikk alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusok és végrehajtási aktusok vonatkozó rendelkezéseiről, valamint megfelelő képzések álljanak a rendelkezésükre.”

(9) A 10. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„10. cikk

Bizonyos felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó hatáskörök átruházása a Bizottságra

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a következőkben felsoroltakkal kapcsolatban szükséges szabályokkal és az azok bevezetéséhez szükséges átmeneti intézkedésekkel összefüggésben felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a 22b. cikknek megfelelően:

- a) a 4. cikkben meghatározott azonosító eszközre vonatkozó követelmények;
- b) a 6. cikkben meghatározott marhalevélben feltüntetendő információk;
- c) a 7. cikkben meghatározott nyilvántartásban feltüntetendő információk;
- d) a 22. cikkel összhangban minimálisan elvégzendő hivatalos ellenőrzések;
- e) a különféle hegyvidéki területeken nyári legeltetésre hajtott szarvasmarhafélék mozgásának azonosítása és nyilvántartása.”

(10) A rendelet a következő 10a. cikkel egészül ki:

„10a. cikk

Bizonyos végrehajtási hatáskörök átruházása a Bizottságra

A Bizottság a következőkben felsoroltakkal kapcsolatban szükséges szabályokkal és az azok bevezetéséhez szükséges átmeneti intézkedésekkel összefüggésben végrehajtási aktusokat fogadhat el:

- a) a 4. cikkben meghatározott azonosító eszközök formája és kialakítása;
- b) a szarvasmarhafélék elektronikus azonosításának alkalmazására vonatkozó technikai eljárások és szabványok;
- c) a 6. cikkben meghatározott marhalevél formátuma;
- d) a 7. cikkben meghatározott nyilvántartás formátuma.

E végrehajtási aktusok elfogadására a 23. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálati eljárásnak megfelelően kerül sor.”

(11) A 13. cikk a következőképpen módosul:

- a) a (3) és (4) bekezdést el kell hagyni;
- b) az (5) bekezdés a) pontjában a bevezető mondat helyébe a következő szöveg lép:

„a) A piaci szereplők és szervezetek a következőket is feltüntetik a címkéken:”

(12) A 14. cikkben a negyedik bekezdés helyébe a következő rendelkezés lép:

„A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az e cikk első három bekezdésében szereplő szabályokkal egyenértékű, a marhahús-nyesedékre és darabolt marhahúsra vonatkozó szabályok meghatározásával összefüggésben felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a 22b. cikknek megfelelően.”

- (13) A 15. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„15. cikk

Harmadik országokból származó marhahús kötelező címkézése

A 13. cikktől eltérve az olyan, az Unióba behozott marhahúst, amin nincs minden, a 13. cikkben meghatározott információ feltüntetve, a következő feliratú címkével kell ellátni:

«Származási hely: nem EU» és «Levágva: (harmadik ország neve)».

- (14) A 16., 17. és 18. cikket el kell hagyni.

- (15) A 19. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„19. cikk

Bizonyos felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó hatáskörök átruházása a Bizottságra

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az alábbiak vonatkozásában felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a 22b. cikknek megfelelően:

- a) a 14. cikkben említett darált marhahús, marhahús-nyesedék és darabolt marhahús meghatározása;
- b) a címkén feltüntethető különleges feliratok meghatározása;
- c) az eredetmegjelölés egyszerűsítésével kapcsolatos címkézési rendelkezések;
- d) a 13. cikk (2) bekezdésének a) pontjában említett állatcsoport maximális nagyságának és összetételének meghatározása;
- e) a darabolt hús csomagolására vonatkozó címkézési feltételekhez kapcsolódó jóváhagyási eljárások.”

- (16) A 20. és 21. cikket el kell hagyni.

- (17) A 22. cikk a következőképpen módosul:

- a) az (1) bekezdés a következő, harmadik albekezdéssel egészül ki:

„A Bizottság végrehajtási aktusok révén meghatározza a szükséges szabályokat és az azok bevezetéséhez szükséges átmeneti intézkedéseket a második albekezdésben említett szankciók alkalmazására vonatkozó eljárások és feltételek tekintetében.”

- b) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„4. Amennyiben a Bizottság szerint az ellenőrzések eredményei ezt indokolják, végrehajtási aktussal meghatározza a követelmények megfelelő teljesítéséhez szükséges intézkedéseket az ellenőrzések,

igazgatási szankciók, valamint a 4., 4a., 4b. és 4c. cikkben meghatározott maximális időtartamra vonatkozó rendelkezések tekintetében. E végrehajtási aktus elfogadására a 23. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálati eljárásnak megfelelően kerül sor.”

c) az (5) és (6) bekezdést el kell hagyni.

(18) A szöveg a következő 22a. és 22b. cikkel egészül ki:

„22a. cikk

Illetékes hatóságok

A tagállamok kijelölik az e rendelet és a Bizottság által e rendelet alapján elfogadott jogi aktusok követelményeinek való megfelelés biztosításáért felelős illetékes hatóságot vagy hatóságokat.

A hatóságok azonosító adatairól haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot és a többi tagállamot.

22b. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

1. A Bizottság az e cikkben meghatározott feltételek szerint felhatalmazást kap felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására.
2. A Bizottságnak a 4. cikk (5) bekezdésében, a 4a. cikk (2) bekezdésében, az 5., 7., 10., 14. és a 19. cikkben említett felhatalmazása ...-tól/-től* kezdődő hatállyal határozatlan időre szól.

*[*a rendelet hatálybalépésnek időpontja vagy a jogalkotó által meghatározott más időpont].*

3. Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 4. cikk (5) bekezdésében, a 4a. cikk (2) bekezdésében, valamint az 5., 7., 10., 14. és 19. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon vagy a határozatban meghatározott későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.
4. A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.
5. A 4. cikk (5) bekezdése, a 4a. cikk (2) bekezdése, valamint az 5., 7., 10., 14. és 19. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az értesítést követő két hónapos időtartam leteltéig sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt kifogást a felhatalmazáson alapuló jogi aktus ellen, vagy ha az Európai Parlament és a Tanács az időtartam leteltét megelőzően egyaránt arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem emel kifogást.

Ezen időtartam az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére két hónappal meghosszabbodik.”

(19) A 23. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„23. cikk

Bizottsági eljárás

1. A Bizottság munkáját segíti:

- a) a 22. cikk (1) bekezdése alapján elfogadott végrehajtási aktusok tekintetében a 1290/2005/EK tanácsi rendelet¹⁹ 41. cikkével létrehozott mezőgazdasági alapok bizottsága;
- b) a 4. cikk (4) bekezdése, valamint az 5., 10a. és 22. cikk alapján elfogadott végrehajtási aktusok tekintetében a 178/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet²⁰ 58. cikkével létrehozott Élelmiszerlánc- és Állategészségügyi Állandó Bizottság.

Ezek a bizottságok a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottságok.

2. Az e bekezdésre történő hivatkozás esetén a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

Amennyiben a bizottság véleményét írásbeli eljárás útján alakítja ki, az írásbeli eljárást eredmény nélkül lezárják, amennyiben a vélemény kialakítására megállapított határidőn belül az elnök így dönt, vagy a bizottsági tagok egyszerű többsége ezt kéri.”

2. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben,

*Az Európai Parlament részéről
az elnök*

*a Tanács részéről
az elnök*

¹⁹ HL L 209., 2005.8.11., 1. o.

²⁰ HL L 31., 2002.2.1., 1. o.